

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

รัฐบาลไทยได้ให้การสนับสนุนและให้ความสำคัญของฐานการลงทุนไทยในต่างประเทศ พร้อมทั้งได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ จากมาตรการกีดกันในการส่งออก ทำให้นักลงทุนไทยพยายามแสวงหาตลาดสินค้าแห่งใหม่เพื่อรองรับสินค้า ควบคู่ไปกับการลงทุนผลิตสินค้าให้มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำ เพื่อที่จะสามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้ ประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า แหล่งวัตถุดิบและทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ ค่าจ้างแรงงานต่ำ ต้นทุนการผลิตต่ำ ความคล้ายคลึงกันทางสังคม วัฒนธรรม และประชากร จึงทำให้ประเทศเหล่านี้เป็นแหล่งที่น่าสนใจทำการลงทุน

ในการศึกษาถึงโอกาสและช่องทางการลงทุนของไทย สิทธิประโยชน์อื่น ๆ ที่นักลงทุนไทยได้รับจากการลงทุนระหว่างประเทศ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจทำการลงทุนนั้น จะเน้นการศึกษาถึงการลงทุนของไทยในกลุ่มประเทศอินโดจีน และสหภาพพม่า บทบาทของรัฐบาลแต่ละประเทศในด้านการส่งเสริม สนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศ ระยะเวลาในการศึกษาใช้ข้อมูลสถิติภูมิตั้งแต่ พ.ศ. 2535-2545

ผลการศึกษา S.W.O.T.พบว่า ประเทศลาวต้องพึ่งพาไทยเป็นประตูสู่ทะเล และยังได้รับสิทธิประโยชน์ทางการค้ากับประเทศในกลุ่มยุโรป แต่มีอุปสรรคในเรื่องของกฎระเบียบที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และรัฐบาลลาวต้องเข้ามาควบคุมการลงทุนโดยอาศัยรูปแบบการร่วมทุนเป็นหลัก สำหรับผลการศึกษาถึงตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ภายใต้ระดับนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 99 คือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ(EXC) รองลงมา ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ(GDP) และ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้(INT) ที่

ระดับนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 95 และ 90 ตามลำดับ จากการทดสอบค่าประมาณ สัมประสิทธิ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ พบว่า ผลผลิตกันท์มวลรวมในประเทศ(GDP) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ(EXC) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นกัน แต่ในขณะที่ดุลการชำระเงิน(BOP) และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้(INT) ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ประเทศกัมพูชา ผลการศึกษา S.W.O.T. พบว่า กัมพูชาต้องพึ่งพาสินค้าไทย เงินสกุลบาทเป็นที่ยอมรับในระบบธุรกิจการค้า แต่มีความไม่เท่าเทียมกันของการปฏิบัติในเรื่องระบบภาษีระหว่างคนที่ท้องถิ่นกับชาวต่างชาติ และจากการศึกษาถึงตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ ภายใต้ระดับนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 99 พบว่า ผลผลิตกันท์มวลรวมในประเทศ(GDP)เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด รองลงมา คือ ดุลการชำระเงิน(BOP) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 90 จากการทดสอบค่าประมาณ สัมประสิทธิ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ พบว่า ดุลการชำระเงิน(BOP) ดัชนีผู้บริโภค(CPI) และผลผลิตกันท์มวลรวมในประเทศ(GDP) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในส่วนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ(EXC) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นกัน

สำหรับผลการศึกษา S.W.O.T.ในประเทศเวียดนาม พบว่า ระบบการเมืองของเวียดนามมีเสถียรภาพ สินค้าอุปโภคบริโภคพื้นฐานจากไทยเป็นที่นิยมในเวียดนามแต่โครงสร้างพื้นฐานยังไม่สามารถอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนได้ และผลการศึกษาถึงตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสูงสุด ภายใต้ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 99 คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้(INT) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการลงทุนโดยตรงมากที่สุด รองลงมา คือ ดัชนีผู้บริโภค(CPI) จากการทดสอบค่าประมาณสัมประสิทธิ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ พบว่า ดุลการชำระเงิน(BOP) ดัชนีผู้

บริโภค(CPI) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ(EXC) และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (INT) ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากรัฐบาลเวียดนามมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนเป็นแบบลอยตัว และกำหนดนโยบายการเงิน

ประเทศพม่า ผลการศึกษา S.W.O.T. พบว่า พม่าเป็นประตูอนุทวีป และทวีปยุโรป การค้าชายแดนระหว่างไทย-พม่ามีปริมาณและมูลค่าสูง แต่เนื่องจากปัญหาชนกลุ่มน้อย และความขาดเสถียรภาพในประเทศเป็นข้อจำกัดในการลงทุน สำหรับผลการศึกษาถึงตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ สูงสุด จากการประมวลผลภายใต้ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95 คือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ(EXC) รองลงมาตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 90 คือ คุลการชำระเงิน(BOP) และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้(INT) จากการทดสอบค่าประมาณสัมประสิทธิ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ พบว่าดัชนีผู้บริโภค(CPI) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ในขณะที่คุลการชำระเงิน(BOP) และผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้(INT) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นกัน แต่ในขณะที่ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (EXC) ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. มาตรการด้านการส่งเสริม

1.1 ให้สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนในกิจการที่เป็นประโยชน์ และส่งผลให้เกิดรายได้แก่ประเทศ ทั้งในทางตรง และทางอ้อมในลักษณะเดียวกันหรือใกล้เคียงกับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศ เช่น การยกเว้นภาษีเงินได้ที่เกิดจากการลงทุนในต่างประเทศ ช่วงระยะเวลาหนึ่งของการลงทุน

1.2 สนับสนุนการดำเนินงานของสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ ในการให้นักลงทุน ที่นำไปลงทุนในต่างประเทศ เช่น การยกเว้นภาษีที่เก็บจากดอกเบี้ยเงินกู้

1.3 ลดขั้นตอน และอำนวยความสะดวกในการนำเงินทุนออกไปลงทุนในต่างประเทศทั้งนี้ รวมถึงการเพิ่มวงเงินในการนำเงินลงทุนออกนอกประเทศ โดยไม่ต้องขออนุญาตต่อธนาคารแห่งประเทศไทย รวมถึงการโอนเงินรายได้ หรือผลการดำเนินงาน ในกิจการที่ลงทุนในต่างประเทศกลับประเทศ

1.4 ด้านการเงิน นอกเหนือจากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการมาแล้ว คือ ตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (EXIM BANK) และกิจการวิเทศธนกิจ (BANGKOK INTERNATIONAL BANKING: BIBFs) แล้วควรจะมีการจัดตั้งกระดานตลาด โดยการเปิดโอกาสให้นักลงทุนไทยที่จะไปลงทุนในประเทศพม่า ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้เพื่อลดความเสี่ยงในทุก ๆ ด้าน และถือว่าเป็นหลักประกันในการย้ายฐานการผลิตไปสู่พม่าอีกด้วย

1.5 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดกองทุน เพื่อนำไปลงทุน เพื่อนำไปลงทุน หรือปล่อยกู้ให้กับกิจการที่เป็นประโยชน์

1.6 ขจัดปัญหาการเก็บภาษีซ้ำซ้อน และยกเว้นการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าปัจจัยการผลิตและวัตถุดิบจากประเทศพม่า

1.7 จัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ หรือนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดตามแนวชายแดน ซึ่งมีเส้นทางขนส่งเชื่อมโยงกับกัมพูชา ลาว และเส้นทางที่เชื่อมโยงกับโครงการอีสเทิร์นซีบอร์ด เพื่อใช้ในการขนส่งสินค้าที่วัตถุดิบจากประเทศทั้งสอง รวมทั้งอุตสาหกรรมที่เข้ามาจัดตั้งในเขตเหล่านี้ ต้องคำนึงถึงศักยภาพของอุตสาหกรรม ที่สามารถส่งออกไปยังประเทศเป้าหมายได้ เช่น สินค้าอุปโภค บริโภค และควรเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบจากประเทศเป้าหมาย เพื่อแปรรูปเพื่อการส่งออก หรืออุตสาหกรรมที่ขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิต

1.8 จัดสร้างโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมกัน เช่น การคมนาคม การสื่อสาร เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับแก่ผู้ลงทุนหรือธุรกิจที่จะเข้าไปลงทุน

2. มาตรการสนับสนุน

2.1 ควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับด้านการลงทุนในต่างประเทศโดยตรง

ในการติดตามความคืบหน้าของการเจรจา และนำเสนอหัวข้อในการเจรจา ที่เป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน รวมทั้งการติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของประเทศที่เป็นเป้าหมายในการลงทุน และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปการส่งเสริมและสนับสนุนเอกชน ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน ในลักษณะที่เป็นการปกป้องผลประโยชน์และคุ้มครองโดยเฉพาะอันเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุน

2.2 จัดตั้งศูนย์ข้อมูลและข่าวสาร โดยร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน เช่น คณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ สภาหอการค้าจังหวัด ซึ่งอาจจะเป็นศูนย์บริการในด้านข้อมูล และแหล่งข่าว ให้แก่นักลงทุนไทยที่กำลังลงทุนอยู่ในต่างประเทศ และที่กำลังตัดสินใจเข้าไปลงทุนในต่างประเทศ เพื่อใช้ในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนแนวทางดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ

2.3 รัฐควรมีนโยบายที่ชัดเจนด้านความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศ

2.4 ส่งเสริมให้คณะนักลงทุนเดินทางไปสำรวจบรรยากาศการลงทุน และจัดให้มีการพบปะกันระหว่างนักลงทุนไทยและต่างประเทศ

2.5 สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ และช่วยเหลือการปรับปรุงระบบการดำเนินงานและบริหาร

2.6 จัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการกระตุ้นภาคเอกชนให้ปรับตัวให้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลง เช่น การจัดสัมมนาสู่ทางการลงทุนในพม่า ซึ่งจะมีเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ ให้กับผู้เข้าร่วมสัมมนา

2.7 จัดสรรงบประมาณให้ความช่วยเหลือแก่พม่า ในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในด้านวิชาการ และเชื่อมโยงเครือข่ายการติดต่อสื่อสารระหว่างภูมิภาค

ประเทศลาว

ลาว เป็นอีกประเทศหนึ่งที่นักลงทุนชาวไทยให้ความสนใจ และเป็นกลุ่มนักลงทุนที่เข้าไปลงทุนมากที่สุดในปัจจุบัน เนื่องจากความคล้ายคลึงกันหลาย ๆ ด้านของประชาชนของทั้ง 2 ประเทศ ลาวเป็นประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรป่าไม้ และแร่ธาตุ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อัตราค่าแรงงานยังอยู่ในระดับต่ำ การคาดการณ์อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจในระดับสูง ซึ่งเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงการขยายตัวของความต้องการสินค้าและอำนาจซื้อของประชากรอยู่ในระดับสูงและมีแนวโน้มเพิ่ม

สูงขึ้นในอนาคต ดังนั้นการเข้าไปลงทุนในประเทศที่มีปัจจัยการผลิตที่มีความพร้อม จึงยากที่จะหลีกเลี่ยงสถานการณ์การแข่งขันระหว่างนักลงทุนที่ต้องการเข้าไปใช้ประโยชน์จากปัจจัยการผลิต

หลังจากประกาศใช้กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศใน พ.ศ. 2531 ซึ่งนับว่าเป็นการเปิดประเทศอย่างเป็นทางการ พบว่ามีธุรกิจจำนวนมากเข้าไปดำเนินการส่วนใหญ่เป็นไปในลักษณะการใช้ทรัพยากร เช่น ไม้ ฝ้าย ขุดค้นแร่ธาตุ และมีการกระจุกตัวอย่างหนาแน่นอยู่ในเขตกำแพงนคร เวียงจันทน์ และเมืองใหญ่ แหล่งที่ขาดแคลนพลังงานจะไม่ได้รับความสนใจ การลงทุนส่วนใหญ่จึงเน้นการผลิตเพื่อการส่งออก หรือการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวหรือนักลงทุนที่พำนักลาว

พื้นที่ตั้งโครงการเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ การเลือกที่ตั้งจะพิจารณาตามความเหมาะสมกับประเภทของกิจการและเป้าหมายของธุรกิจ ความสะดวกในการขนส่ง และความพร้อมของสาธารณูปโภค แหล่งวัตถุดิบ โดยการเลือกทำเลลงทุนระยะสั้นควรเลือกอยู่ในเขตเมืองที่มีความคมนาคมขนส่งสะดวก โดยเฉพาะเขตที่สามารถติดต่อกับประเทศไทย ส่วนโครงการลงทุนระยะยาว ควรให้ความสนใจกับโครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมเพื่อเป็นศูนย์กลางการขนส่งในภูมิภาคของลาว

ประเทศกัมพูชา

ในการตัดสินใจเข้ามาลงทุน หรือกิจกรรมทางธุรกิจอย่างใดอย่างหนึ่งในกัมพูชา จำเป็นอย่างยิ่งที่นักลงทุนของไทยต้องมีความเข้าใจในหลายประเด็น เริ่มจากการรับรู้ในธุรกิจทางกัมพูชาสามารถสร้างความได้เปรียบให้แก่ธุรกิจที่เข้ามาลงทุนและการพิจารณาหน่วยธุรกิจที่จะเข้าไปลงทุนว่า มีศักยภาพและความพร้อมมากน้อยเพียงใดธุรกิจที่มีลักษณะของการใช้แรงงานเป็นหลักจะเป็นธุรกิจที่มีศักยภาพมาก เนื่องจากแรงงานในกัมพูชายังมีอยู่มาก ขณะเดียวกันระดับค่าจ้างในอัตราที่ต่ำ ทำให้ธุรกิจที่ใช้แรงงานเป็นหลักจะมีระดับของต้นทุนที่ต่ำลง อย่างไรก็ตาม แรงงานส่วนใหญ่ของกัมพูชาเป็นแรงงานในภาคการเกษตร และมีระดับการศึกษาต่ำ ดังนั้นเงื่อนไขอีกประการหนึ่ง คือธุรกิจประเภทดังกล่าวนี้ จะต้องไม่ใช่แรงงานที่มีทักษะมากจนเกินไป และไม่มีเทคโนโลยีในการผลิตที่ซับซ้อนมากนัก

การตัดสินใจเข้ามาลงทุนของผู้ลงทุนไทย จะต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ เป็น

องค์ประกอบร่วมด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่ในการประกอบธุรกิจ เนื่องจากธุรกิจบางประเภทมีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่พบว่าธุรกิจเหล่านั้น มีการกระจุกตัวอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นการเข้ามาดำเนินธุรกิจในบริเวณเดียวกันจนเกินไปอาจจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจในด้านลบต่อธุรกิจของตน นอกจากนี้การพิจารณาการลงทุนในเขตอุตสาหกรรมหรือเขตการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลกัมพูชาและการพิจารณาลงทุนในธุรกิจที่ทางรัฐบาลกัมพูชาให้การส่งเสริม เช่น โรงงานผลิตกระดาษ งานด้านสาธารณสุขปโภค จะมีส่วนช่วยในด้านต้นทุนที่ต่ำลงหรือผลประโยชน์ที่เพิ่มสูงขึ้น

ปัจจัยอีกประการหนึ่ง ได้แก่ การตลาดภายในประเทศ แม้ว่าจะมีความต้องการสินค้าค่อนข้างมาก แต่พบว่าประชากรมีอำนาจในการซื้ออยู่ค่อนข้างจำกัด เนื่องจากประชาชนภายในประเทศตกอยู่ในสภาวะยากจน อันเป็นผลสืบเนื่องจากสงคราม รายได้ของประชากรส่วนใหญ่เป็นรายได้ที่มาจากการเกษตร ซึ่งเป็นอาชีพหลัก ทำให้ผลิตภัณฑ์บางประเภทไม่จำเป็นต่อการบริโภค เช่น เครื่องประดับ เครื่องสำอาง แต่ขณะเดียวกันสินค้าอุปโภคบริโภคบางประเภท เป็นสิ่งที่ต้องการอย่างมากในกัมพูชา สินค้าบางประเภทต้องนำเข้า ดังนั้น การจะตัดสินใจเข้าไปดำเนินธุรกิจ จะต้องพิจารณาถึงลักษณะและวิธีการที่เหมาะสมกับตลาดในสภาวะดังกล่าว

สิ่งที่ควรจะได้รับจากการพิจารณาอีกประการ คือ ความบกพร่องของนโยบายการส่งเสริมการลงทุนของกัมพูชา ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงมาตรการ เงื่อนไข ข้อกฎหมายต่างๆ อยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้อาจจะเป็นการก่อให้เกิดความเหมาะสมกับประเทศให้มากที่สุด ดังนั้นผู้ที่เข้าไปดำเนินธุรกิจอาจจะต้องพิจารณาถึงความยืดหยุ่น และการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

ประการสุดท้าย ได้แก่ สถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของกัมพูชาพบว่า ปัญหาความขัดแย้งของรัฐบาลผสมกัมพูชาและกลุ่มเขมรแดงที่เพิ่มความรุนแรงยิ่งขึ้น กำลังเป็นปัจจัยประการสำคัญที่นักธุรกิจให้ความสนใจมาก ในการตัดสินใจว่าสมควรหรือไม่ในการเข้าไปลงทุน

ประเทศเวียดนาม

นับตั้งแต่รัฐบาลเวียดนามซึ่งนำโดยนายโฮ วันเกียต นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศใช้นโยบาย “คอยมอย” ซึ่งเป็นนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจเวียดนาม โดยมีวัตถุประสงค์หลัก

เพื่อต้องการแยกสถาบันพรรคคอมมิวนิสต์กับองค์กรของรัฐออกจากกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารประเทศควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยมีเป้าหมายที่จะใช้การลงทุนจากต่างประเทศ เป็นปัจจัยกระตุ้นเศรษฐกิจที่กำลังถดถอย การจ้างงานเพิ่มขึ้น และมีโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัย

การตัดสินใจเข้าไปลงทุนของนักลงทุนไทยควรให้ความสนใจ ในเรื่องการศึกษาข้อมูลอย่างละเอียด เนื่องจากกำลังพัฒนาประเทศกฎหมายต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ข้อมูลทางเศรษฐกิจมีความคลาดเคลื่อนสูง นักลงทุนไทยควรจัดทำบันทึกข้อตกลงกับผู้ร่วมลงทุนไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงที่ชัดเจน ผู้ที่เข้าไปดำเนินธุรกิจควรปฏิบัติตามกรอบของกฎหมายและข้อตกลงอย่างเคร่งครัด จะทำให้เกิดความสะดวกและผลดีแก่กิจการในระยะยาว

ประเทศพม่า

พม่า เพื่อนบ้านประเทศไทย มีอาณาเขตติดต่อกับไทยนั้น เป็นประเทศหนึ่งที่นักลงทุนชาวไทยให้ความสนใจเข้าไปลงทุนมาก เนื่องจากพม่าเป็นประเทศที่กล่าวได้ว่ามีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรป่าไม้ แร่ธาตุ ก๊าซธรรมชาติแหล่งน้ำมัน รวมถึงการท่องเที่ยวที่มีเจดีย์ชเวดากอง ใหญ่และสวยที่สุดในโลก นอกจากนี้อัตราค่าแรงยังอยู่ในระดับต่ำ ระยะเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมา อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจพม่าอยู่ในระดับสูง ซึ่งเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงการขยายตัวของความต้องการสินค้า และอำนาจซื้อของประชาชนอยู่ในระดับสูง ดังนั้น การเข้าไปลงทุนในประเทศที่มีปัจจัยการผลิตที่มีความพร้อมและราคายังอยู่ในระดับต่ำจึงยากที่จะหลีกเลี่ยงสถานการณ์การแข่งขันระหว่างนักลงทุน ที่ต้องการเข้าไปใช้ประโยชน์จากปัจจัยการผลิตเหล่านั้น

นับตั้งแต่ พม่ามีการเปิดประเทศ และมีการประกาศใช้กฎหมายการลงทุนจากประเทศใน พ.ศ. 2533 พบว่า มีธุรกิจจำนวนมากเข้าไปดำเนินกิจการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นทางด้านการค้า และการทำไม้ และที่ใช้แรงงานเป็นหลัก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป การขุดค้นแร่ธาตุ และแหล่งพลังงานอุตสาหกรรมที่นักลงทุนต่างประเทศเข้าไปลงทุนจะกระจุกตัวอย่างหนาแน่นในกรุงย่างกุ้ง มัณฑะเลย์ การเลือกที่ตั้งโดยปกติจะพิจารณาเลือกตามความเหมาะสมกับประเภทของกิจการ และเป้าหมายของธุรกิจ ความ

สะดวกในการคมนาคมขนส่ง ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งวัตถุดิบ และแหล่งรองรับผลผลิต แผนพัฒนาต่าง ๆ

ปัจจัยอีกประการหนึ่งที่นักลงทุนควรจะสนใจ คือ ปัญหาเรื่องการเมือง ปัญหาชนกลุ่มน้อย ปัญหาการไม่ได้รับความคุ้มครองการลงทุนจากรัฐบาลเท่าที่ควร ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่น ดังนั้นจึงควรศึกษาปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้อย่างละเอียด